

வீரமாமுனிவரின் இசையுரிச்சொல் பாகுபாடு

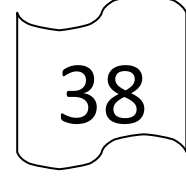
(தொன்னூல் விளக்கம்)

முனைவர் க.உமாராணி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

சீதாலட்சுமி இராமசுவாமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி-630002.

மின்னஞ்சல் – umaranisrc2016@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்மொழியின் ஐந்திலக்கணம் கூறும் நூல்களில் தொன்னூல்விளக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தாலி நாட்டிலிருந்து சமயப்பணியின் பொருட்டு தமிழகம் வந்த வீரமாமுனிவரால் தமிழ்மொழியேலேயே இயற்றப்பட்ட இந்நூலின் சொல்லதிகாரத்தில் பெயர், வினை, இடை, உரி என்ற நான்கு சொற்களில் உரிச்சொல்லின் பாகுபாட்டை உரிச்சொல்லியல் (Attributives) எனும் பிரிவில் வீரமாமுனிவர் கூறியுள்ளார். உரிச்சொல் பாகுபாடு குறிப்பு (மனதால் அறியப்படுவன), பண்பு (விழியால் அறியப்படுவன), இசை (இசையால் அறியப்படுவன) என்ற மூன்று பகுதிகளாக பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரிச்சொற்களில் இசைச்சொல் பாகுபாட்டை இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்- ஐந்திலக்கணம், தொன்னூல்விளக்கம், பெயர், வினை, இடை, உரிச்சொல்லியல், இசைச்சொல்

Abstract

Thonnul Vilakkam is notable among the five-syllable books of Tamil language. In the vocabulary of this book composed in Tamil language by Veeramamunivar who came to Tamil Nadu for religious work from Italy, Veeramamunivar has mentioned the division of adjectives into four words namely Name, Verb, Interposition and Uri in the section called Attributives. Adjective discrimination is divided into three parts: denotation (perceived by the mind), attribute (perceived by the eye), and music (perceived by music).

Key words: Thonnul Vilakkam, Syllable, Adjectives, Verb. Denotation, Attribute, Music

உலக அளவில் உயர்தனிச்செம்மொழியாகவும், வளர்ந்து வருகின்ற மொழியாகவும் தமிழ்மொழி திகழ்ந்து வருகின்றது. காலந்தோறும் இலக்கண, இலக்கியப் படைப்புகளைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் உருவாக்கிக்கொண்டே வந்துள்ளது. நீண்டதோர் இலக்கணப்பாரம்பரியத்தைப் பெற்ற மொழியாக விளங்கும் தமிழில் ஐந்திலக்கண நூல்களின் தோற்றம் தொல்காப்பியம் தொடங்கி சிறப்புற அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் இத்தாலி நாட்டிலிருந்து சமயப்பணியாற்றும்

பொருட்டு தமிழகம் வந்த வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல்விளக்கம் குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும். இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி போன்ற ஐவகை இலக்கணங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றது. சொல்லதிகாரத்தில் வீரமாமுனிவர் உரிச்சொல் பாகுபாட்டினை இசை, குறிப்பு, பண்பு என்று மூன்று வகைகளில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இசைச்சொல் கூறுகளை இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

பவணந்தியாரும் வீரமாமுனிவரும்

செந்தமிழ் இலக்கணத்தின் முன்னுரையில் தனக்குத் தெரிந்த இலக்கணங்கள் பற்றிய விவரங்களைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் இலக்கண வரலாற்றுக்குப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே அடித்தளம் அமைத்த பெருமை வீரமாமுனிவரையே சேரும். அவருடைய அறிவுணர்வையும் குறிப்பாக வரலாற்றுணர்வையும் இது புலப்படுத்தும். இதில் பவணந்தியார் பற்றியும் தமிழ் இலக்கண வரலாறு பற்றியும் வீரமாமுனிவர் தம் எண்ணத்தினைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பவணந்தி அவருடைய நூலுக்கு ‘நன்னூல்’ என்று பெயரிட்டிருக்கிறார். அது பிரெஞ்சு மொழியில் ‘Belles lettres’ என்ற தொடரோடும் லத்தீன் மொழியின் ‘Litterae humaniores’ என்ற தொடரோடும் பொருளில் தொடர்பு உடையது. தமிழகத்தில் எல்லோருக்கும் நன்னூலின் பெயர் தெரிந்திருந்தாலும் மிகச் சிலரே அதைப் படித்திருக்கிறார்கள். பவணந்தி இலக்கணத்தை எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என ஐந்தாகப் பிரித்துள்ளார். இருந்தாலும் அவர் எழுத்து சொல் என்ற இரண்டு பகுதிக்கே விரிவான இலக்கணம் எழுதியிருக்கிறார். பவணந்தி இறந்த பிறகு நாற்கவிராச நம்பி என்பவர் ‘பொருள்’ பற்றியும் அமிர்தசாகரன் என்பவர் ‘அணி’ பற்றிக் காரிகை என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார்கள். இதுவே வீரமாமுனிவர் குறிப்பிடும் இலக்கண வரலாறு என்கிறார் சண்முகம்¹.

தொன்னூல் விளக்கம்

தொன்னூல் பொன்னூலாக இலங்குகிறது என்பார் சேதுப்பிள்ளை². ‘அருந்தமிழ் இலக்கணம் ஐந்தையும் விரித்து விளக்கினன் வீரமாமுனியே’ என்பது தொன்னூல் விளக்கப் பாயிரம். தொன்னூல் விளக்கத்தின் சொல்லதிகாரம் ஐந்து ஒத்துக்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் இரண்டாம், மூன்றாம் ஒத்துக்கள் மேலும் பல உட்பிரிவுகளைப் பெற்றுள்ளது. சொற்பொதுவியலில் சொற்களுக்குரிய பன்னிரண்டு வகைப் பொதுத் தகுதிகளையும், பெயர், வினை, இடை, உரி என்ற நால்வகைச் சொற்களின் இயல்புகளையும் விரிவாக விளக்கியிருக்கும் முனிவர் சொல்லதிகாரத்தைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

- சொல்லதிகாரம் - 1.சொற்பொதுவியல்
2.பெயர்
3.வினைச் சொல்லியல்
4.இடைச் சொல்லியல்
5.உரிச்சொல்லியல்
- பெயர் - வேற்றுமையியல்
பகுபதப் பெயரியல்
தொகைநிலைத் தொடர் மொழியியல்
சுட்டுவினா
- வினைச் சொல்லியல் - முக்கால முற்றுவினை
ஏவல் வியங்கோள்
ஈரச்சம்
வினைக்குறிப்பு

உரிச்சொல்லியல்

உரியெனப்படுவன பலவகைக் குணங்களை அறிவிக்கும் பெயர்ச்சொற்களாகும். இவ்வுரிச்சொல் குறிப்பு, பண்பு, இசை என மூவகைப்படும்.

“உரிச்சொல் லென்ப வுரியபற் குணசொல்
லாகிப் பெயர்வினை யணைந்து வருமே” -(தொ.வி.138)

என்ற சூத்திரம் கூறுகின்றது.

இசையுரிச்சொற்கள்

இசைக்குரிய உரிச்சொற்கள் ஓசை, சொல் என்ற இரண்டு வகைப்பாட்டில் அமைந்துள்ளன. ஓசைக்கு இருபத்திரண்டு உரிச்சொற்களும், சொல்லுக்கு பதினாறு உரிச்சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

ஓசை - முழக்கு, இரட்டு, ஒலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறு, இரை, இரக்கு, அழுங்கல், இயம்பல், இமிழ், குளிறு, அதிர், குரை, கனை, சிலை, சும்மை, கௌவை, கம்பலை, அரவம், ஆர்ப்பு என்பனவாகும். இவை யாவும் ஓசையை என்ற பொருளில் அமைந்துள்ள உரிச்சொற்கள். இவ்வாறு பலவகையான ஓசை நயங்கள் உலகினில் உண்டு என்பதை முனிவர் பட்டியலிடுகிறார். இவை யாவும் வினையிசையுரிச்சொற்கள் ஆகும்.

முழக்கு - கார் மழை முழக்கு இசை கடுக்கும் (அகம். 14-20)

இரட்டு - தாள்தாழ் படுமணி இரட்டும் பூனுதல் (புறம். 165-6)

ஒலி - ஏனல் காவலர் கவனொலி வெரீஇக் (குறுந். 54-2)

- கலி – குற்றானா உலக்கையால் கலிச் சும்மை வியல் ஆங்கண் (புறம்.22-19)
- இசை – கறங்கு இசை விழவின் உறந்தைக் குணாது (அகம்.4-14)
- துவை – கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடை பெரு நிரை (மலை.573)
- பிளிறு – பெரும் களிறு பிளிறும் சோலை (நற்.222-9)
- இரை – கல்லென் கடத்து இடை கடலின் இரைக்கும் (மலை.415)
- இரக்கு – இரக்கு வாரேன் எஞ்சி கூறேன் (பதி61-11)
- அழுங்கல் – அழுங்கல் மூதூர் (நற்.203)
- இயம்பல் – துவைத்தலும் சிலைத்தலும் இயம்பலும் இரங்கலும் இசைப்பொருட் கிளவி என்மனார் புலவர். (தொல். 2-8061)
- இமிழ் – பாடு இமிழ் முரசின் இயல் தேர் தந்தை (புறம். 394-8)
- குளிறு – குளிறு இசை அருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்டு நீர் (திருப்புகழ் 22)
- அதிர் – அதிருங் கழல் பணிந்து அடியேனும்..(திருப்புகழ். 2)
- குரை – புனிற்று நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில் (சிறு.132)
- கனை – மண் கனை முழவின் தலைக்கோல் கொண்டு (மலை.370)
- சிலை – கடும் சிலை கடவும் தழங்கு குரல் முரசம் (பதி.68-3)
- சும்மை – மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொள் சும்மை (மது.364)
- கௌவை – கல்லென் கௌவை யெழாஅக் காலே (ஐங்.131)
- கம்பலை – யாழோசை (திவாக.)
- அரவம் – பரலுள்ள சிலம்பு (அகராதி.நிகண்டு)
- ஆர்ப்பு – சேரி விழவின் ஆர்ப்பு எழுந்து ஆங்கு (மது.619)
- இவ்வாறாக ஓசை என்னும் பொருளில் அமையக்கூடிய இசையுரிச்சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. மேற்சொல்லப்பட்ட இருபத்திரண்டு சொற்கள் யாவும் இனிய இசையினையும், ஓசையினையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. தமிழ்மொழியின் சொல் வளமைக்கு வீரமாமுனிவரின் இந்த இசையுரிச்சொல் பாகுபாடு சான்றாக அமைகின்றது.
- சொல்** - மாற்றம், நுவற்சி, செப்பு, உரை, கரை, நொடி, இசை, கூற்று, புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பு, அறை, பாட்டு, பகர்ச்சி, இயம்பல் என்பனவாகும். இவற்றில் சொல் என்பதை வினைச்சொல்லாகக் கொண்டு இவ்வினைக்குரிய பல உரிச்சொற்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.
- மாற்றம் – மாற்றம் மாறான் மறலிய சினத்தன் (புறம். 341-7)
- நுவற்சி – சொல்லுகை (தமிழ் அகராதி.காம்.)
- செப்பு – செப்புமொழி பதினெட்டுடையாள் எனில் சிந்தனை ஒன்றுடையாள் (பாரதி..)

உரை – உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப.(தொல்.செய்யு.166)

கரை – காகம் கரைதல் (விக்சனரி)

நொடி – நொடி தரு பாணிய பதலையும் பிறவும் (மலை.10-11)

இசை – பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேர் இசை (சிறு.125)

கூற்று – கூற்று அடுஉ நின்ற யாக்கை போல (பதி.13-11)

புகறல் – பூணும் பொருளில் பெயர் பல புகறல் (சங்கற்பநிராகரணம்-1)

மொழி – சொல் என்பது பொருள் (அகராதி.)

கிளவி – அம் தீம் கிளவி தான் தர எம் வயின் (ஐங்.490-1)

விளம்பு – வேள்வியின் அழகு இயல் விளம்புவோரும் (பரி.19-43)

அறை – பொன் அறைந்து அன்ன நுண் நேர் அரிசி (மலை.440)

பாட்டு – இசையுடன் பாடுவது (தமிழ் விக்சனரி)

பகர்ச்சி – சொல் (தமிழ் விக்சனரி)

இயம்பல் – சொல்லுதல் (தமிழ் விக்சனரி)

என்றவாறாக சொல், சொல்லுதல் என்ற பொருண்மையில் அமையக்கூடிய இசையுரிச்சொற்கள் இலக்கியங்களில் பலவாறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஓசை, சொல் என்ற இரண்டு பாகுபாட்டில் இசையுரிச்சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இனிய ஓசையுடைய சொற்கள் என்னும் பொருண்மையில் ஒரு பொருட்பன்மொழிகளாக (Synonymy) மேற்கண்ட சொற்கள் அமைந்துள்ளன.

வீரமாமுனிவர் இசையுரிச்சொற்களுக்கான விளக்கவுரையில் நன்னூல் மற்றும் நிகண்டு ஆகியவற்றிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியிருக்கின்றார். நன்னூலாரின் நூற்பாவை உள்ளவாறே எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மேலும் சொல் என்பதற்கு, நிகண்டிலிருந்து,

**“மாற்றமே மொழியே கீரேவாணியே கதையெதிர்ப்புக்
கூற்றுரை பனுவலே சொற்குயில் வினாக்கிளவிகாதை
யேற்றிடு நொடியியைத் தோடிசை பறைவாக்குப் பாணி
தோற்றமா நுவலினோடு மூவேழுஞ் சொல்லின்பேரே” - (நிகண்டு)**

என்ற சூத்திரத்தை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார் முனிவர்.

‘கிறித்தவப் பாதிரிமார்கள் பேச்சுமொழியை மட்டும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்கள் அல்ல. அவர்கள் பேச்சு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஒரு காரணம் பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு மட்டும் தான் அவர்கள் பேச்சுமொழியைக் கற்றுக்கொள்ளும்போதே எழுத்து மொழியையும் கற்றுச் சமய நூல்களையும் எழுதிப் பரந்த அளவில் சமயப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற இன்னொரு நோக்கமும் உடையவர்கள். எனவே பேச்சுமொழியைக் கற்றுக் கொள்ளும் போதே எழுத்து மொழியையும்

கற்றுக்கொள்ள உதவும் வகையிலே மிகவும் கொச்சை வழக்குகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று பெஸ்கி குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது' என்று சண்முகம்³ குறிப்பிடுகிறார்.

செந்தமிழில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பெரும்பான்மையும் செய்யுள் வடிவத்திலேயே உள்ளன. சமயப் பிரச்சாரர்கள் இலக்கிய மேற்கோள் காட்டுவது மரபுதான். மேலும் தமிழகத்தில் அதற்கு அதிக மதிப்பு உண்டு. ஏனென்றால் தமிழர்கள் எப்பொழுதும் பகுத்தறிவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைவிடச் சான்றோரின் சொல்லுக்கு மதிப்பு கொடுப்பார்கள் செ.தஇ.ப.9)⁴ என்று கூறியிருப்பதன் மூலமாக கிறித்துவ பாதிரிமார்கள் சமயப்பணியின் பொருட்டு தமிழ்மொழியைக் கற்றுத்தேர்ந்திருந்தனர் என்பதை உணர முடிகின்றது.

தமிழ்மொழியின் இலக்கண வளர்ச்சி வரலாற்றில் கிறித்துவ அறிஞர்களின் பணி போற்றுதற்குரியதாகும். சமயம் பரப்பும் நோக்கமே முதன்மையானதாக இருப்பினும் தமிழ்மொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்து இலக்கண, இலக்கியங்கள் படைக்குமளவிற்கு சிறந்து விளங்கியிருந்திருக்கின்றனர் என்பது மறுக்கவியலாத உண்மையாகும். அவ்வகையில் உரிச்சொல்லியல் என்ற பிரிவில் உரிச்சொற்பாகுபாடுகளைச் சிறப்புற முனிவர் விளக்கியுள்ளார். இசையுரிச்சொற்களில் ஓசை, சொல் என்ற இரண்டு பாகுபாட்டில் ஒருபொருட்பன்மொழிகளை உருவாக்கி தமிழ்மொழியின் சொல் வளத்தையும், பொருள் திறத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். முன்னோர் மொழிபொருளைப் பொன்னே போல் போற்றிய முனிவரின் தமிழ்ப்பணி தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் உள்ளவரை நிலைத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1.செ.வை. சண்முகம் கிறித்துவ அறிஞர்கள் இலக்கணப்பணி ப.98.
- 2.சோ.இளவரசு, இலக்கண வரலாறு, ப.197
- 3.செ.வை. சண்முகம், கிறித்துவ அறிஞர்கள் இலக்கணப்பணி ப.98.
4. மேலது பக்.98

துணைநூல்கள்

1. இலக்கணவரலாறு, சோ.இளவரசு முதல் பதிப்பு 1963, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
2. ஐந்திலக்கணத் தொன்னூல் விளக்கம், வீரமாமுனிவர், முதல் பதிப்பு 1984, அப்பர் அச்சகம்,சென்னை.
3. கிறித்தவ அறிஞர்களின் இலக்கணப்பணி, செ.வை.சண்முகம் 1993, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
4. A Grammar of the High Dialect of the Tamil Language called செந்தமிழ் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு பக். 10-11. முதல் பதிப்பு 1822சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

5. தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம் கழக வெளியீடு இளம்பூரணர் உரை.
பதிப்பு ஆண்டு 1953, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
6. Sollalvallan.com
7. ta.m.wikitionary.org
8. tamilvu.org

Tamil University Thanjavur
Department of Music
International Conference
"SIGNIFICANCE OF MUSIC,DANCE AND CULTURE THROUGH HISTORY"
"வரலாற்றுச் சுவடில் இசை, நடனம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் முக்கியத்துவம்"
Pranav Journal of Fine arts
பிரணவ நுண்களை ஆய்விதழ்
volume:1 Issue:4 March 2023

ISSN:2582-9513